

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 55. Ejusdem Scriptoris tractatus de Prædestinatione. & Justificatione,
nec non alia illis opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI. set. Præterea recensens Concilium
A.C. 1542. Lateranense IV. observavit, quod in illo
 matrimonium inter secundi & tertii gra-
 dus affines contrahere fuerit permillum,
 ut proin primus unice gradus verum (*)
 affinitatis vinculum producat; nec mi-
 nus notat idem Cardinalis, quod in præ-
 fato Concilio fuerint restricti illi gradus,
 vi quorum in quarto gradu inter sangui-
 ne junctos matrimonio jungi prohibi-
 tum fuerat. Ceterum, ut paucis id ab-
 solvam, merito affirmare possum, quod
 hæc *Summa Conciliorum magis illustrium*,
 quamvis valde succincta, præcipua ta-
 men juxta ac optima sit, simulque ob-
 servationibus, quæ ad hauriendam do-
 gmatum, morum, ac disciplinæ Eccle-
 siasticæ notitiam apprime conducunt,
 maxima cum prudentia, ac judicio ad-
 jectis abundat.

§. LV.

*Ejusdem Scriptoris tractatus de Præ-
 destinatione & Justificatione, nec
 non alia illius opera.*

Majora singularis adhuc prudentiæ spe-
 cimina edidisse videtur in suo tra-
 ctatu de Prædestinatione; haud enim
 dubitanter declarat, quod S. Augustini
 sen-

(*) Supple: *ex Jure naturæ.*

sententia haud ipsi arrideat, nec eorum Sæcul. XVI.
A.C. 1542.
adhæreat opinioni, qui tradunt, quod homines ob originale peccatum reprobentur; unde eos reprobis adscribi censet duntaxat ob peccata actualia, quæ resistendo gratiæ committunt; Præterea statuit, quod non a gratiæ efficacia, sed a nostra voluntate dependeat, ut hæc resistantia superetur (*). His addebat, hanc prædestinationem Deo per gratiam suam omnes nostros motus præveniente ita attribuendam, ut tamen voluntas eidem gratiæ nullam repugnantiam opponat. His præmissis Verbi divini Præcones admonet, ut raro ejusmodi materias pertractent, si vero eas tangere coguntur, de iis caute admodum loquantur, semperque ad immensam divinorum judiciorum abyssum recurrant, postmodum pessima diluit ratiocinia impiorum, qui asserunt: Sum ex numero prædestinatorum, ergo salvus ero; vel ex adverso effutiunt: Ex reprobatis sum, ergo quidcunque demum ago, semper damnabor: his igitur declarat, quod pari etiam ratione discurrere possent de omnibus hujus vitæ eventibus, quos Deus non minus,

G 3   quam

(*) Hanc in rem utiliter consuli potest R. P. Honorati a S. Maria Carmelitæ Discalceati *dissertatio de delectatione vitrici.*

Sæcul. XVI. A.C. 1542 quam salutem vel damnationem prævidit. Insuper demonstrat, quod prædestinatio æque ac reprobatio non sint causæ necessariæ salutis vel damnationis nostræ; licet enim Deus ab æterno prædestinatos & reprobatos præcognoverit, hæc tamen scientia nec rerum *contingentiam*, nec libertatem tollat, nullaque ratione in dubium vocare liceat, quod omnis, qui pie vivit, salvandus, is vero, qui gravi sceleri immoritur, damnandus sit. Postremo tandem ad calcem hujus tractatus abominandam damnat doctrinam illorum, qui electorum peccata Deo esse accepta, piasque reprobatorum actiones Deo horrore esse affirmant.

Insuper Contarenus librum de sacris exercitiis S. Ignatii, cui amicitia junctus erat, Latine reddidit. Ceterum methodus, qua in suo polemico contra Lutherum tractatu usus est, præcipue in eo versatur, quod Ecclesiæ doctrinam exponat, eamque sacris literis esse consonam ostendat, proinde duntaxat ex falsis suppositionibus, vel ex rationibus male fundatis hæc eadem doctrina a Novatoribus impugnetur. Denique in suo de Pontificis potestate tractatu demonstrat, quod potestas, qua summus Pontifex gregem Christi regere valet, data sit D. Petro a Christo Domino, eaque sit

fit Juris divini. Observandum tandem, Sæcul. XVI.
A.C. 1542.
quod hic idem Cardinalis quasdam etiam epistolas scripserit, suam vero explicationem Psalmi: *Ad te levavi &c.* elucubraverit, stimulatus precibus cujusdam sororis suæ, quæ relicto sæculo in quodam asceterio sese Deo sacraverat.

§. LVI.

Laurerii Cardinalis mors.

Hoc item anno quartus inter Cardinales obiit Dionysius Laurerius, seu melius, Lorerius, Beneventi ex obscuro genere ortus: cum tamen juvenis admodum Ordinem Servorum ingressus esset, adeo in literis excelluit, ut progressu temporis Perusiæ, Bononiæ, ac demum Romæ, ubi etiam cum applausu Concionatoris munere functus est, Philosophiam, Mathesin ac Theologiam traderet, tandemque supremus Ordinis sui Magister eligeretur: eo autem tempore, quo a Clemente VII. in fidei negotiis ad Henricum VIII. Orator decernebatur, non nisi Generalis Procuratoris officium obibat, ex Anglia vero Romam redux primum in comitiis generalibus supremus Ordinis sui Præses renuntiatus erat, ac paulo post a Paulo III. Papa in Scotiam missus est, eidemque concessa fuit amplissima facultas